

Μητρόπολη Ναυπάκτου: «Αμετάκλητη η καθαίρεση του μοναχού Ιγνατίου Σταυροπούλου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Σύμφωνα με την Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 2518/2018 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Έπταμελοῦς συνθέσεως), με την οποία απορρίφθηκε ή αίτηση ακύρωσης του μοναχού Ιγνατίου Σταυροπούλου κατά της υπ' αριθμ. 20/2014 αποφάσεως του Δευτεροβάθμιου Συνοδικού Δικαστηρίου.

Η απόφαση αυτή του είχε επιβάλλει την ποινή της καθαίρεσης από την Ίερωσύνη.

Εϊδικώτερα μέ την υπ' αριθμ. 20/2014 απόφαση του Δευτεροβάθμιου Συνοδικού Δικαστηρίου, ή οποία επικύρωσε την υπ' αριθμ. 36/2013 απόφαση του Πρωτοβάθμιου Συνοδικού Δικαστηρίου, επιβλήθηκε στον μοναχό Ιγνάτιο Σταυρόπουλο ή ποινή της καθαίρεσης από τό ύπουργημα της Ίερωσύνης, γιά τούς έξης επί λέξει λόγους:

«α) Δεινῇ καταφρονήσει τῶν αποφάσεων της Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς της Ἱερᾶς Συνόδου της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος καί ἀπειθείᾳ πρός Αὐτήν κατά

συρροήν, β) στρηνιασμῷ κατά τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατά συρροήν, γ) τελέσει, κατά συρροήν, Θείας Λειτουργίας, ἐνῷ τελεῖ ὑπὸ τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας, κατόπιν ἀποφάσεως καὶ ἐντολῆς τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, δ) καταφρονήσῃ τῆς Προϊσταμένης αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἀπειθείᾳ πρὸς Αὐτήν, ε) δεινῇ παραβάσει τῆς μοναχικῆς του ὁμολογίας περὶ ὑπακοῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, κατά συρροήν, καὶ στ) σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν» (20/2014, σελ. 5).

Τὸ Δικαστήριον (Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας) δέχεται ὅτι ὀρθὰ καὶ αἰτιολογημένα τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια, Πρωτοβάθμιο καὶ Δευτεροβάθμιο, ἔκριναν ὁμοφώνως ἔνοχο τὸν καθηρημένον γιὰ τὰ κανονικὰ ἀδικήματα πού τοῦ ἀποδόθηκαν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀπορρίπτει τὴν δικαιολογία τοῦ καθηρημένου ὅτι προέβη στὴν παραβίαση τῆς ἀπόφασης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ ἀκοινωνησίας του ἀπὸ ἀνάγκη καὶ γιὰ λόγους ἐξυπηρέτησης τῶν «τελετουργικῶν» ἀναγκῶν τῆς Μονῆς του, μέ τὴν ἐξῆς ἐνδιαφέρουσα καὶ συνάδουσα μέ τὴν ἐκκλησιολογικὴ καὶ ἱεροκανονικὴ τάξη αἰτιολογία:

Ὅτι δηλαδὴ ἡ ὑποστηριζόμενη ἀνάγκη ἐξυπηρέτησης τῆς Μονῆς θὰ μπορούσε νὰ πραγματοποιηθῇ μέ ἄλλο πρόσφορο καὶ κανονικὸ τρόπο, διαφορετικὸ ἀπὸ «τὴν εὐθεία καὶ ἐν γνώσει του παραβίαση τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπιτιμίου ἀκοινωνησίας, στό ὁποῖο, ὅπως καὶ στοὺς ἐξ αἰτίας αὐτοῦ περιορισμούς στὴν ἄσκηση τῶν ἱερατικῶν καθηκόντων, ὁ αἰτῶν ὑπέκειτο ἔνεκα τῆς ἐσωτερικῆς μυστηριακῆς σχέσεώς του μέ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, στὴν ὁποία ὁ ἴδιος αὐτοπροαιρέτως εἶχε προσχωρήσει διὰ τῆς ἱερωσύνης», ὅπως «λ.χ. μέ τὴν διάθεση ἱερέως, κατόπιν ὑποβολῆς σχετικοῦ αἰτήματος πρὸς τὴν ἀρμόδια ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, γιὰ τὴν τέλεση τῶν ἀναγκαίων λειτουργιῶν» (σελ. 16).

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δέχθηκε ὅτι ὁ καθηρημένος καταδικάσθηκε ὄχι μόνον γιὰ παραβίαση τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν σκανδαλισμὸ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, γιατί καλοῦσε μέ ἀναρτήσεις του στό διαδίκτυο τοὺς πιστοὺς «νὰ συμμετάσχουν στή λειτουργία, ἡ ὁποία ἐμφανιζόταν ὡς τελούμενη «δημόσια» καὶ ὡς συνεχιζόμενη «κανονικά», ἀσχέτως προφανῶς μέ ὁποιαδήποτε ἑκτακτὴ «λειτουργικὴ» ἀνάγκη τῶν ἰδίων τῶν μοναχῶν» (σελ. 16-17).

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἔκρινε ὅτι ὁ καθηρημένος μοναχὸς «μέ τὴν ἐν γνώσει του ἠθελημένη παραβίαση τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας» ἐπέδωκε νὰ ἀντιταχθεῖ στὸν Μητροπολίτη «ἐμπλέκοντας καὶ τοὺς λαϊκοὺς-πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦντο καὶ προσέρχονταν στίς ἐπίμαχες λειτουργίες» (σελ. 16).

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἔλαβε ἀκόμη ὑπ' ὄψη του τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἰγνάτιος

Σταυρόπουλος συνέχισε νά «λειτουργῇ» καί μετά τήν προθεσμία – εὐκαιρία πού τοῦ ἔδωσε τό Δευτεροβάθμιο Συνοδικό Δικαστήριον γιά ἔκφραση μετανοίας, ἀφοῦ διεπίστωσε ὅτι ὁ καθηρημένος συνέχισε τήν παραβατική του δράση καί μετά τήν καθάρεσή του ἀπό τήν ἱερωσύνη (πού προκύπτει καί ἀπό τίς καταδικαστικές ἀποφάσεις τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων ἐναντίον του), μή ἐπιδεικνύοντας παντάπασι μετάνοια γιά τίς πρωτοφανῶς ἀντικανονικές πράξεις του.

Ἡ ανακοίνωση της Μητρόπολης, συνεχίζει:

«Ἐπομένως, ὁ Ἱγνάτιος Σταυρόπουλος εἶναι πλέον γυμνός ἀπό κάθε ὑποστήριξη κανόνων, θείων ἢ ἀνθρωπίνων, καί κατεγνωσμένος καί καταδικασμένος ἀπό ὅλες τίς βαθμίδες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καί Κοσμικῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Ἱγνάτιος Σταυρόπουλος δέν ἔχει καμμιά δικαιολογία νά λειτουργεῖ καί νά τελῇ μυστήρια, γιατί διαφορετικά ἐμπαίζει τόν Θεό, τήν Ἐκκλησία, τά Δικαστήρια καί τόν λαό. Οἱ δέ Χριστιανοί πού τυχόν συμμετέχουν σέ τέτοιες πράξεις, δέν μποροῦν νά δηλώνουν ἄγνοια καί γι' αὐτό ἔχουν εὐθύνη ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων.»

Πηγή: AgrinioPress